

Adventsmeditasjoner

Adventsmeditasjoner

© Diakonhjemmet, 2010

Fotograf: Svein Erik Dahl, Samfoto og privat

Prosjektansvarlig: Elisabeth Fougner Rø

Prosjektkoordinator: Elisabeth Hove

Redaksjonskomité: Jorund Andersen og Anne Beate Tjentland

Meditasjonene er skrevet av medarbeidere og studenter ved Diakonhjemmet. De gir uttrykk for personlige tolkinger av julen.

Forfatter og salmedikter Eyvind Skeie har skrevet julesalmen til dette heftet.

Design og dtp: 2Krogh AS · www.2krogh.dk

Trykk og bokbind: Arco Grafisk, Skive

Guds store under

*Men Maria gøymde alt dette i hjarta sitt
og grunda på det (Luk 2,19)*

Pappa, kva var før ingenting? Slik spurde ein ivrig sjuåring meg etter å ha høyrte om “Big bang” teorien. Stundom kan vi nokon kvar grubla over dette – og eit fullgodt svar for intellektet er ikkje gitt. For meg kjem “Big bang” til kort i høve til dette spørsmålet – det må ha vore noko før ingenting.

Den bibelske forteljninga er enkel; Gud skapte. Dette er Guds store under som sprengjer vår fatteevne. Julia ber bod om eit nytt Guds under. Gud grip inn i vår historie gjennom eit lite barn, født i fornedring, men til oppreising og nytt håp om framtid for alle. Også dette sprengjer vår fatteevne, men vi kan med den unge Maria som bar dette underet fram, gøyma det som hende og det som vart sagt og grunna på det.

Kjære lesar! I dette adventsheftet er Guds store under i fokus. Kunstnaren Veslemøy Nystedt Stoltenberg gjev oss sitt blikk for Guds under. La oss stogga opp og la det røra ved oss. Då kan vi kanskje også stilla spørsmålet – kva betyr dette for meg? Signa adventstid!

Idar Magne Holme,
Forstandar/administrerende direktør

1 Vis oss, Gud, ditt skjulte ansikt,
det vi aner i det skapte.
Livet som vi fikk i gave,
ligger knust og splittet rundt oss.
Vi som famler i vårt mørke,
søker deg som bor i lyset.

Vente, vente...

Det skumrer. Jeg tenner oljelampen og ser gjenskinnet av det vakre fargete vinduet på den hvite veggen. Jeg har sagt "ja" i år også til å holde fødselsdagsfeiring, men fødselsdagsbarnet kommer ikke ennå.

Det meste er klart fra min side. Gavene er kjøpt inn og maten er planlagt.

Jeg setter meg ned ved det gamle eikebordet og lurere på hva mer jeg kan gjøre mens jeg venter. Jo, jeg kan forberede den talen jeg vil holde for fødselsdagsbarnet.

Kjære Jesus på fødselsdagen! Jeg vil gratulere alle oss mennesker med at du vil feire din fødselsdag hos oss. Slik opplever vi at du verdsetter oss. At du feirer dagen som et menneskebarn, gjør det lett for oss å ta i mot deg. Takk for at du går foran og viser vei i våre vanskelige liv. Vi håper du vil feire fødselsdagen din hos oss hvert år, slik at vi stadig blir minnet om at du lever og er til.

Vera Tangen Wenaas,
Personalsjef

2 Du som varslet lysets komme
i den aller første advent,
og som svevet over vannet
med ditt hemmelige nærvær,
bryt vår kulde med din varme,
møt vår lengsel med din klarhet.

Gjemt i Guds hjerte

Gjemt i muslingens indre, der finnes perlen. Et sandkorn eller annet rusk som muslingen prøver å kvitte seg med ved å legge lag på lag med perlemor rundt. Slik vokser perlen fram gjennom mange år. Den blir til en skatt i muslingens indre.

Som muslingen bærer også Gud en skatt i sitt indre. I Guds hjerte bor kjærligheten til jorda og menneskene. For Gud er hvert enkelt menneske dyrebart og vakkert.

Når muslingen åpnes, vises skatten den bærer. Den rene, hvite og blanke perlen trer fram.

I jula åpner Gud sitt hjerte og lar oss se den skatt han har båret der fra tidenes morgen. Jula viser oss Guds lengsel. Gud vil være der vi er. Derfor blir Gud menneske i Jesus Kristus, *i tidens fylde sendte Gud sin sønn...* (Gal 4,4)

Det som hendte den gangen i Betlehem, er historie, men ikke bare det. For det julen forteller om, gjelder til alle tider. Den sier oss at vi er gjemt som vakre perler i Guds hjerte.

Anne Beate Tjentland,
Sykehusprest

3 Kom med solen når det dages
og med stjernene om natten.
Du som skjuler deg blant stjerner,
la oss kjenne at du ser oss,
la oss leve, dø og seire
i din grenseløse advent.

Til djupet i vår gåte, skin morgonstjerna ned (nos 22)

Adventstiden er en fantastisk tid. Jeg slutter aldri å fylles med glede og forventning i de hektiske førjulsukene: Glede og forventning til den fredfulle juletid! En tid til samvær med dem man er glad i. En tid for takknemlighet over hvor godt vi har det i vårt land. En tid for ettertanke. Og høyt på himmelen den blanke stjerne! I år vil ettertanken bli ekstra sterk for meg.

Mine tanker vil gå til gode venner og kolleger jeg har fått lov å bli kjent med i Jerusalem og Palestina. Venner som ikke opplever en fredfull hverdag, og som kanskje hindres i å tilbringe tid med sine nærmeste. Venner som hver dag risikerer å bli holdt tilbake på et "checkpoint". Venner som ikke kommer på jobb på sykehuset Augusta Victoria, fordi vekten av en eller annen uforståelig grunn ikke slapp dem gjennom den dagen. Venner som drømmer om en fredfull tid, akkurat som meg. Vi ser den samme stjernen, og bærer det samme håpet. Et håp om et fredelig liv, side om side, uansett om du er jøde, kristen eller muslim.

La stjernen skinne for oss alle og lyse så kraftig at frykt og urettferdighet blekner. Stjernen som lyste ekstra kraftig, der nede hos mine venner, den gang i julenatt. Stjernen som for alltid er knyttet til Betlehem og Det hellige land. La den nå skinne *til djupet i vår gåte*, for alt er litt mindre skummelt når det er lyst!

Kari Midtbø Kristiansen,
Enhetsleder Kunnskapsutvikling, Alderspsykiatrisk avdeling

- 4 La oss se ditt vesens storhet
gjennom skaperverkets skjønnhet,
gi oss helheten tilbake
i vår korte stund på jorden.
Gi oss visdom til å skjelne,
til å se og tro og handle.

Ære være Gud i det høyeste, et rop ved foten av fjellet

Jeg sklir
Fra toppen av fjellet mitt
Skraper opp buksene og revner skjorta
Jeg prøver å få tak i noe, men ingen stein eller kvist stikker frem
Jeg sklir
Hele veien ned
Til steinene og elven der nede

Der blir jeg liggende
Ved foten av mitt fjell
Og jeg oppdager at jeg blør
Blodet renner ut i elven, hvor den sterke strømmen tar det med
seg vekk
Jeg er sliten, øynene glir igjen
Og tankene går mot elven
I et håp om at strømmen skal ta meg med seg vekk

Men brått
Ved foten av mitt fjell
Hører jeg en stemme
Jeg åpner øynene og ved siden av meg ligger det et lite barn
Smilende ser han bort på meg og jeg løfter ham opp
Jeg forstår at jeg må ta hånd om ham
Men i det hans hånd griper rundt min finger,
Forstår jeg at han vil ta hånd om meg

5 Du som gav oss til hverandre,
la oss gjenkjenne ditt ansikt,
søke kjærlighetens gåte
i hvert menneske vi møter,
så vi kjenner oss forpliktet
til å bære andres byrde.

Overgitt til mennesker

Han gav avkall på sitt eget, tok på seg en tjeners skikkelse og ble mennesker lik (Fil 2,7)

Jesus ble født av en kvinne, og vokste opp i en familie. For at han ikke skulle dø var han avhengig av andre menneskers omsorg og beskyttelse. Noen måtte gi han mat, og sørge for de basale behovene. Han trengte å bli tatt hånd om. Det er en litt underlig tanke; at Jesus var avhengig av menneskers godhet, og sårbar for menneskers ondskap – akkurat som vi er det.

Jeg har lurt litt på hvorfor Gud valgte å gjøre det på den måten. Hvorfor kom Jesus til oss som et sårbart menneskebarn? Hvordan kunne Han overgi sin sønn i menneskers hender? Det kan ikke være noe annet enn en tillitserklæring fra Guds side.

Jeg liker tanken på at Gud viste oss den ytterste tillit, da han betrodde oss det kjæreste han hadde. Han overgav sin sønn i menneskers hender. Det er et vakkert bilde. Det slipper meg ikke. I denne handlingen bekrefter Gud det gode i oss. Han bekrefter vår evne, og vårt potensial, til å gi kjærlighet. Det rører meg på dypet. Jeg blir litt sjenert, og veldig glad.

Jorund Andersen,
Studentprest

6 La oss drikke av den kilde
som vi finner ved å elske,
så vi alltid eier håpet,
det som overvinner tvilen.
Du som ble et barn i tiden,
kom til oss og gjør oss trygge.

Det hev ei rose sprunge (NOS 38)

Noen ganger er det godt å hvile i tanken på at en salme, en tekst, en bønn, et ritual eller et hellig rom knytter meg til andre mennesker før meg, rundt meg og etter meg. Slik er det også med julesangen *Det hev ei rose sprunge*. Denne har mange sunget i kalde, fuktige, desemberråe kirker. Som meg har de undret seg over bildet av en rose som skyter opp av jorden og springer ut i kulde, snø og mørke.

Men også selve salmeteksten knytter mennesker og hendelser sammen, både bakover og framover i tid. Først viser den tilbake til den gammeltestamentlige profetien om et barn som skal fødes, om han som skal komme og vise at Gud er med oss. Dernest handler den om julens budskap om en Gud som kommer nær og deler menneskenes fattigslige kår og sårbare tilstand. Like sårbar og utsatt og fattigslig som en julerose – en soleieblomst - i desembernatta. Så peker den fram mot påskens drama og mysterium, med livet og kjærligheten som trosser døden.

Rosen er et bilde på kjærligheten – og rosen er et bilde på Kristus. Det er Kristus og kjærligheten som bryter gjennom kulde, natt og død. Størst av alt – og sterkere enn alt – er kjærligheten.

Ingunn Moser,
Rektor

7 Du som viste oss Guds ansikt
i den lille, født i stallen,
bli hos oss når dagen heller,
la oss skimte håpets stjerne,
og la nådens røde rose
spre sin duft igjennom verden.

Eyvind Skeie, 2010

Om Veslemøy Nystedt Stoltenberg

Billedkunstner Veslemøy Nystedt Stoltenberg, Oslo,
Medl. NBK, LMN, BOA.

Hun er utdannet ved Statens Håndverks- og Kunstindustri-skole, Malerlinjen m/ glass 1963-67 og arbeider i teknik-kene tegning, maleri og glass, og har deltatt på utstillinger i 39 år, separate og kollektive. Debuterte i Stavanger kunstforening i 1971, Høstutstillingen 1979. Hennes hovedengasjement har vært glassarbeider til off. bygg, spesielt kirker, kapeller, sykehus og skole. Hun har også illustrert for NRK og de fleste norske forlagene.

Om bildene som er brukt i adventsheftet

De 8 runde glassmaleriene er detaljer hentet fra: Borge kirke i Lofoten (bebudelsen), Sykkylven kirke (oljelampen og perlen), Hval kirke (stjernen), Horten kirke, (trompetene), Mariakirken Gran (barnet), et privat glassarbeid (rosen), Notodden sykehus (rose bak på heftet).

De 7 akrylmaleriene over de 7 skapelsesdagene er malt til en oppførelse av Haydens "Skapelsen" i Sandefjord kirke. De er knyttet til skapelsesberetningen i 1. Mosebok. De øvrige maleriene er også utført i akryl.

Er du pasient eller pårørende ved Diakonhjemmet Sykehus og ønsker å snakke med en prest? Prestetjenesten på sykehuset er døgnbemannet og nås via sykehusets hovedresepsjon, tlf 22 45 15 00. Sykehusprestene er:

Ingrid Ims, tlf 22 45 15 18
epost: ingrid.ims@diakonsyk.no

Anne Beate Tjentland, tlf 22 45 48 32
epost: annebeate.tjentland@diakonsyk.no

Dag Sigurd Wisløff, 30% på Vindern
epost: dagsigurd.wisloff@diakonsyk.no

Fra 1.februar 2011: Jarl Bøhler, tlf 22 45 15 19

Sykehusdiakon: Liv Berit Carlsen, tlf 22 45 40 93
epost: liv.berit.carlsen@diakonsyk.no

Er du student eller ansatt ved Diakonhjemmet Høyskole og ønsker noen å snakke med? Ta kontakt med:

Studentprest i Oslo: Jorund Andersen, tlf 22 45 19 15
e-post: jorund.andersen@diakonhjemmet.no

Studentprest i Rogaland: Signe Trodahl, tlf 51 97 22 44
e-post: signe.trodahl@diakonhjemmet.no

Diakonveien 14
Postboks 23 Vinderen
N-0319 Oslo
22 45 15 00
www.diakonhjemmet.no